

JSN

Sanomalehti Länsi-Suomi on sitoutunut noudattamaan Julkisen sanan neuvoston periaatteita.

► PÄÄKIRJOITUS

Ampujan nettivideot herättivät poliisi epäilykset. Silti ampuja sai pitää aseensa.

Käsiaseiden lupakäytäntö jälleen uuteen pohdintaan

Järkytys, ahdistus, suru. Nämä tunteet nousivat monilla pintaan, kun tieto Kauhajoella tapahtuneesta, traagisesta kouluammuskelusta kiiri läpi Suomen. Illan tietojen mukaan yhdentoista ihmisen hengen vaatin murhenäytelmä on lähes kopio vajaa vuosi sitten tapahtuneesta Jokelan koulukeskuksen ammuskelusta. Tuolloin uhreja oli ampuja mukaan lukien yhdeksän.

Kauhajoen koulusurmat asettavat poliisin toiminnan väkisinä erikoiseen valoon. Ampujan nettiin lataamat videot olivat herättäneet poliisin epäilykset jo viime perjantaina, ja maanantaina ampuja oli käynyt poliisin kuultavana. Lehtitietojen mukaan Kauhajoella tiedettiin ampumisuhkauksesta jo perjantaina.

Poliisi harkitsi luvallisen aseiden takavarikointia, mutta ampuja sai pitää aseensa ja aselupansa. Miksi, sen tietää vain ampujaa kuullut poliisi.

Poliisiylijohdaja Mikko Paatero puolustautui eilen sillä, että poliisin hälytyskellot olivat kyllä soineet, mutta ampujan videossa ei uhkailtu, eikä niissä ollut mitään suoranaisesti rikollista. Pääministeri Matti Vanhanen kuitenkin myönsi, että poliisin tekemä johtopäätös oli jälkeensä arvointuna väärä. Jälkikäteisarvioinnit vain tulevat tällaisissa tapauksissa liian myöhään.

Poliisin toimintaa pohtiessa kannattaa kuitenkin muistaa, että poliisi toimii voimassa olevien lakien mukaan. Ja lainsäätäjä on päättänyt, että Suomessa luvan aseeseen saa tietyn kriteerein. Poliisilta ei voida edellyttää psykiatrin pätevyttä – siksi olisiakin paikallaan mieltä, pitäisikö ensimmäistä kertaa aselupaa hakevan toimittajan jonkinlainen ammattilaisen tekemä lausunto terveydestään poliisille.

Lausuntokaan ei välttämättä riitä. Koulutovereille Jokelan ampuja oli syrjäytneeltä vaikuttanut kummit, joka rakasti aseita. Kauhajoen surmaa puolestaan kuvaillaan sosiaalisesti ja kaikin puolin tavalliseksi nuoreksi mieheksi. Vasta nettimaailmassa Kauhajoen ampuja paljasti elämänsänsä synkän ytimen, ihmisvihan.

Poliisiylijohdaja Paatero haluaa luoda ja kehittää nettiyhteisöjen kanssa uusia keinoja, jotta Jokelan ja Kauhajoen kaltaiset väkivaltanäytelmät voitaisiin ehkäistä ennakoitua. Paatero on täysin oikeassa. Koulusurmille ei todellakaan kaivata uusia, surullisia jatko-osa. Poliisin nojaaminen YouTube-sivuston tai IRC-gallerian käyttöihin ja ilmiintöihin vaikuttaa kuitenkin epätoivoiselta, sillä paljon helpompia keinoja on käytettävissä.

Käsiaseiden lupakäytännön huomattavaa kiristämistä väljytti helppona ensiaskeleena useampikin ministeri. Tuomasta toimeen, kansan tuki on takana. Mutta ampumarakonille ei aseita kannata viedä säilytykseen, kuten pääministeri ehdotti. Metsien keskellä ja kaukana asutuksesta sijaitsevat radat olisivat rikollisille lapsellisen helppo kohde.

Mikko Soini

► JÄLKIKIRJOITUS

Ahneen likainen loppu

Viime päivinä on päivitelty ahneiden investointipankkien kaatumisia, sulautumisia ja statuksen muutoksia. Wall Street ei ole enää entisensä, kun Goldman Sachs ja Morgan Stanley muuttuvat liikepankeiksi ja Lehman Brothers päästettiin kokonaan nurin. Investointipankkien liiketoimintamallit osoittautui finanssikiiriin pitkittyessä mahdottomaksi.

NytYhdysvalloissa vannotaan sääntelyä ja valvonnan nimiin. Niin kuin aina myrskytuulen aikaan. Ei kuitenkaan tarvitse olla kummoinenkaan ennustaja, jos povaa finanssihoidon kettuvan tulevaisuudessa uusia, kuplaa paisuttavia tuotteita. Hetki siihen taitaa kuitenkin mennä.

► KOLUMNI

Lähiyhteisöllisyys vähentää yksinäisyyttä ja epätoivoisia tekoja

PAULA NIITTYNEN

Kirjoittaja on raumalainen kaupunkiantieteeseen erikoistunut filosofian maisteri.

Oveni viereen oli ilmestynyt muutama päivä sitten monta pientä nyssykkää. Kurkistin varovasti pusseihin ja suureksi hämmästykseksi ja riemukseni pusien sisältö paljastui syysherkuiksi.

Herkkuja toden totta, nimittäin pusseihin oli pakattu monen sortin kasviksia ja puutarhapalstan antimia, kuten kesäkurpitsaa, perunaa, porkkanaa, luumu- ja omenahilloa, valkosipuleja ja yrttejä sekä vitamiinirikasta punaherukamehua. Harvoin olen saanut näin hienoja lahjoja. Sittemmin selvisi, että lahja oli erääältä naapuriltamme. Hän halusi jakaa satoaan perheemme kanssa.

◆◆◆

Nykyisin me ihmiset elämme yksilökeskeisessä maailmassa, jossa yhteisöllisyys ja naapurittuus eivät ole enää itsestäänselvyksiä. Käperrymme helposti oman perheemme arjen pyörityksen. Uusiin ystäväsuhteisiin ei ole aikaa tai halua. Naapureihin ei oteta

kontaktia. Ystävyysuhteet nähdään toisinaan vain välineinä tai oman hyödyn näkökulmasta.

Tuliaisten tuominen kotiovellemme osoitti mielestäni suurta rohkeutta henkilöiltä, koska uskaltanut antaa palan itsestään.

Emme anna itseltämme enää muiden iloksi ja avuksi samalla tavalla kuin ehkä aiempina vuosikymmeninä. Kaikkien kanssa ei tarvitse olla ylin ystävä, mutta hyvien käytöstapojen toivoisi kokevan uuden tulemisen.

Kanssaihmissä kunnioitavia käytöstapoja on peräänkuulutettu paljon viime aikojen yleisönosastokirjoituksissa. Silmiin katsominen, hymyily, teittely, ja kaikinpuolinen ystävällisyys ja välittäminen kertovat toisen ihmisen arvostamisesta.

◆◆◆

Mikko Virkamäki ja Timo Peltovuori pohtivat Helsingin Sanomissa (HS 21.9.) lähiyhteisöllisyyden merkitystä. He pitävät tätä sosiaalista pääomaa käyttämättömänä voimavarana. Heidän mielestään lähiyhteisöllisyyttä voitaisiin hyödyntää hyvin erilaisilla arjen alueilla.

Paras ja eritoten halvin keino asuin-

alueiden rikosturvallisuuden parantamisessa on asukkaiden yhteistyö. Asukkaiden vaihtaessa ajatuksia alueen ongelmista, voitaisiin moni valvontakamera jättää ostamatta ja vartija palkkaamatta.

Lähiyhteisöjen voimaa voitaisiin hyödyntää myös taloyhtiöiden peruskorjauksissa, kuten putkiremontissa.

Yhdyn Virkamäen ja Peltovuoren mielipiteeseen, että jokaiselta asuinalueelta pitäisi löytyä kaupungin osayhdistys, sen omat kotisivut, toimiva paikallislehti sekä toimintaa, jossa kuka tahansa saa osallistua oman alueensa kehittämiseen. Heidän mielestään jokaisen aikuisen tulisi kuulua ainakin jäsenenä oman kaupunginosansa tai kylänsä asukasyhdistykseen.

◆◆◆

Messissä (12.9.) pohdittiin kerros- ja rivitalojen eriyttämistä ja jakamista vain tietynryppisten ihmisten asumiskäyttöön.

Ihmiset jakavat itsekin kaupunkitilaa hyvin ja huonoihin alueisiin. Tämä näkyy muun muassa päätöksinä asumisesta, ostospaikoista ja liikkumisesta kaupungissa. Asuinalueet heijastavat jo nyt

liikaa asukkaitensa yhteiskunnallista arvostusta, tuloja ja asemaa. Vaikka lähes kaikilla alueilla on asukkaita monista yhteiskuntaryhmistä, antaa asukkaiden pääosa tietyn leiman ja arvostuksen alueelle.

◆◆◆

Kestävä kehitys ei tarkoita vain ekologiaa. Kyse on myös sosiaalisista arvoista. Kaupunkia tekevät paremmaksi sen asukkaat, eivät vain virkamiehet suunnittelupöytien ääressä. Asuinalueita voi tuki suunnitella siten, että lähiyhteisöllisyys paremmin mahdollistuu.

Tärkeintä on kuitenkin kaupunkilaisten oman panos, halu ja aktiivisuus lähiyhteisöllisyyden rakentamiseksi esimerkiksi osallistuvan kaupunkisuunnittelun ja asukasyhdistystoiminnan avulla. Parhaimmillaan lähiyhteisöllisyys on spontaania.

Lähiyhteisöllisyyden jatkuva rapautuminen johtaa yksinäisyyden lisääntymiseen ja pahimmassa tapauksessa laajoihin ongelmiin, jotka olivat nähtävissä Jämsän, Jokelan ja Keravan sekä nyt Kauhajoen tapaisissa murhenäytelmissä. Lähiyhteisöt eivät nähneet signaaleja tulevasta.

Nämä ääritapaukset kertovat paljon laajemmasta ongelmasta, johon olemme kaikki syällisiä. Emme pidä lähiyhteisöllisyyttä enää tärkeänä. Ajattelemme helposti ihmisten selviävän itse tai julkisten palveluiden hoitavan ongelmaita pois näkyvistä.

► LUKIJAN VIESTIT

◆ Tekstiviestiä lähetetään numeroon 044 550 7722.

” Miksi herranen aika pähde- ym. ongelmista kärsivät tytöt/naiset haluavat lapsen, kun oman itsensä hoito ei suju? Vauvoille ei edes riitä sijaiskoteja.”

Pelastakaa Lapset

” Olisi mukava nähdä taas vaihteeksi lehtien pääkirjoituksissa juttuja kilpailu- ja markkinatalouden autuudesta ja sen kysyttä korjata itse itsensä. Usko oli suuri, että tuolla markkinatalouden kotimaassa sentään homma olisi toiminut.”

” Anu Rannikko! Jos kaupungilla on tavoitteena seurojen tasapuolinen kohtelu, niin pahasti olette epäonnistuneet. Täällä jalkapallo syö kaiken muun.”

” Onkohan Juhlalta ja Iivolta pääsyt unohtamaan vanha viisauts: niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan.”

” Olet siinä oikeassa judomies, että jäsenluttelot mukaan avustushakemuksiin kaikilta, myös kylä- ja muilta yhdistyksiltä. Yhdistyksellähän on lain mukaan oltava jäsenluettelot. Junttahommat lopetettava.”

” Jos lapsen tekee nelikymppisenä, ja tämä lapsi tekee lapsen samanikäisenä, on mummon ja vaarin näkemisen todennäköisyys pieni. omille lapsille isovanhemmat ovat hyvin tärkeitä. Vielä he luistelevat ja pyörilevät lastenlastensa kanssa, mutta mitenkään 80+?”

Vaari oli tärkeä minullekin

” Olin todella tyytyväinen, kun Lappiin Eräyhtiöille tuli 40 km/h nopeusrajoitus. Ilo oli ennen- aikaisia. Rekat ja henkilöautot ajavat edelleen 80 km/h. Täällä ei uskalla kohtaa kotipihasta pois. Voisiko poliisi tehdä jostain ennen kuin tulee ruumiita.”

Kivikylä rules

” Hyvä Fera! Taihdatte olla Rautaman aivan palloiluseura, joka sai SM-tason mitalieita tänä vuonna joukkuelajeissa, elleivät B-pojat yllättä potkupallon puolella.”

” Herätys UKP:n johto. Ette ole pelanneet seitsemää vuotta samoilla paidoilla. Edellävät paidat olivat kolme kautta. Tarkkuutta sanomisiin, kiitos.”

Vakikatsoja

” Maanantai-iltana levysi tekstiviesti Intian kristittyjen vainoista ja esirukouspyyntö. He joutuvat toden eteen, hengenvaarankin.”

” Sinä nuori mopoilija, tiistaina klo13.10 aikoihin, tulit takanasi ja en voinut olla näkemättä liikennekäyttäytymistä. Ajoit niin kuin kuuluu. Huomioit ne pienet koulutyöt jotka odottivat suojatien reunassa. Sinä tulit ja päästit heidät ylittämään tien turvallisesti.”

► Viestejä Kauhajoen ampumavälikokouksesta sivulla 8.

Mielipiteitä voi vaihtaa myös Länsi-Suomen verkkosivujen keskustelupalstalla

www.ls24.fi

► MIELIPITEET

Aikuisia tarpeeksi Kaharin päiväkodin ulkoilussa

Länsi-Suomen tekstiviestipalstalla oli tiistaina 23.9. viesti, jossa annettiin ymmärtää yhden henkilön vastanneen 19 lapsen ulkoilusta Eurajoen Kaharin päiväkodin pihalla muiden kahvitellessä sisällä. Viestin julkaisuajankohdasta päätellen asia koski ilmeisesti maanantaiaamu 22.9. noin kello 9. Haluan vastauksena olevana virkamiehenä oikeista tekstiviestin lähettäjän kertomia tietoja ja saattaa asian oikean tilan tiedoksi.

Maanantaina 22.9. päiväkodissamme oli suurimmitään läsnä 14 lasta, koska osa lapsista oli sairaina. Viimeinen lapsi saapui päiväkotin kello 10, joten tekstittäjän tuodessa lastaan päiväkotimme oli lapsia pihalla maksimissaan 13. Tälle lapsimäärälle kaksi vastuukasvattajaa on päähoidoituskeskityksen mukaan riittävä määrä. Ulkoilua valvoi maanantaiaamuna kaksi vastuukasvattajaa ja yksi avustaja. Toinen vastuukasvattajista oli lastentarhanopettaja ja toinen hoitaja.

Siirtymätilanteissa tulee jokaisessa päiväkodissa päivittäin eteen tilanne, jossa yksi aikuinen siirtyy pihalle ensimmäiseksi valmistuneiden lasten kanssa ja toiset aikuiset auttavat viimeisille lapsille vaatteet

päälle. Toiset ulkovalvojat menevät ulos autettuaan lapsille vaatteet päälle, mutta tarvitsevat itsekin päälleen ulkovaatteita, joiden pukemisessa menee pieni hetki. Täällöin ulkoilussa olevan/olevien aikuisten on syytä olla erityisen tarkkana ulkovalvonnessa.

Pihalla oli tekstittäjän tuodessa lastaan päiväkotin hoitaja ja avustaja muutaman ensimmäisenä pukuneen lapsen kanssa. Ohjasin itse avustajamme hyvissä ajoin toiseksi valvojaksi pihalle lapsia pukiesani. Siinä vaiheessa lapsia oli pihalla 6-8. Ilmeisesti toinen ulkoiluvälvoija oli avauksessa luvuarastossa tai muuten paikassa, josta tekstittäjä ei häntä havainnut pihalla piipahtaessaan. Lastentarhanopettaja liittyi pihavalvojaksi hetkeä myöhemmin. Aikuisten siirtymäkaualaun pukeutumistilanteissa pihalle on tärkeää asia, jonka kohdalla meidän pitää olla jatkossakin tarkkana.

Viestin lähettäjä antoi ymmärtää, että muut työntekijät olivat samaan aikaan sisällä kahvittelemassa. Korjataanpa tämäkin asia. Pidämme maanantaisten päiväkotimme ulkoilun suunnittelun ja infopalaverin. Työmme kehittämisen kannalta on

tärkeää, että suunnitellemme ja arvioimme toimintamme säännöllisesti. Tämä tapahtuu nimenomaan työyhteisön yhteisessä palaverissa, jonka esityslistasta ja asioiden käsittelytavasta vastaa allekirjoittanut. Kahvin juominen palaverin aikana ei allekirjoittaneen käsityksen mukaan laske palaverin tehoa.

Olemme määritelleet päiväkodissamme ulkoilutilanteiden vastuukysymykset siten, että ulkoilua valvoo viikoittaisen työyhteisöpalaverimme aikana vähintään kolme aikuista. Tarvittaessa lisäämme aikuisten määrää ulkoilussa. Lasten turvallisuuskyymykset menevät päiväkodissamme aina muiden asioiden edelle.

Toivonkin jatkossa, että niin viestin lähettäjä kuin muutkin lastemme perheiden vanhemmat ovat palautetta antaessa ensisijaisesti yhteydessä henkilökuntaamme tai allekirjoittaneeseen niin riuja kuin ruusujakin jaksanaan. Siten saamme yhteistyön sujumaan mukavammin.

Timo Nissinen
Päiväkodin johtaja
Kaharin päiväkotin
Eurajoen kunta

Rakentava vaihtoehto vai protesti?

KUNTAVAALIT 2008

Länsi-Suomi julkaisee tällä palstalla kuntavaalehdokkaiden mielipidekirjoituksia. Tekstien enimmäispituus on 2 000 merkkiä. toimitus@lansi-suomi.fi

sen ja laati yksimielisesti ehdotuksen paremmasta vaihtoehdosta sekä kuntalaisten että kaupungin talouden näkökulmasta. Suurimpien valtuustoryhmien jäsenten ei kuitenkaan haluttu vakavasti pohtivan vaihtoehtoja, vaan nämä ryhmät runtattiin kovalla kiireellä johtomiestensä aivoitusten

taakse. Unohtua sai sellainenkin yksityiskohta kuin kylän elinvoimaisuus.

Muitakin rakentavia vaihtoehtoja olemme esittäneet. Haluamme eroon tietoisesta alibudjetoinnista.

Ylijäämätakuuta ei haluttu mainittavaksi budjettiin, mutta onneksi ajatuksen mukaan jo toimittiin. Ihmettelimme, miksi liian pieniä omakotintontteja jatkuvasti kaavoitetaan umpimetsään alueelle, jossa ei ole riittävää palvelutarjontaa. Kuitenkin samaan aikaan annetaan vanhojen asuinalueiden näivettyä, vaikka niillä on valmis palvelurakenne, kunnallistekniikka lähellä sekä kaupungin omistamaa maata kaavoitettavaksi. Asian korjaamiseksi teimme aiheesta valtuustoaloitteen.

Protestiryhmiä reagoi vasta päätöksen jälkeen. Sitoutumattomat tekivät omat rakentavat ehdotuksensa etukäteen.

Mauri J. Ahro

► LEHTIHARAVA

TURUN SANOMAT kehottaa ottamaan mallia Uudestakungungista

► Monilla metsäteollisuuspaikkakunnilla eletään parhaillaan ankeita aikoja. Irtisanomisaalon harjalla korvaavien työpaikkojen löytäminen voi vaikuttaa toivottomalta.

Uudessa kaupungissa oltiin samankaltaisissa tunnelmissa viime vuosikymmenen alussa, kun autotehdas irtisanoi yli 1 100 työntekijää. Kerrannaisvaikutuksiin työttömien määrä kasvoi 3 200:aan. Työttömyysprosentti oli lähes 34.

Uusikaupunki nousi lamasta aktiivisella elinkeinopolitiikalla, päättäjien sitoutumisella sekä päätöksenteon delegoinnilla ja nopeuttamisella.

Uudenkaupungin esimerkistä voi olla

hyötyä nyt irtisanomisten kourissa kärvisteleville kaupungeille. Kaikki opit eivät sellaisenaan soveltuvilla isommilla ja osin syrjäisemmille paikkakunnille, mutta tehokkaasta ja määrätietoista päätöksenteosta voi aina ottaa mallia. Hitaimman vaihtoehdon tie ei välttämättä pure nopeutta korostavassa elinkeinoelämässä.

KESKISUOMALAISEN mukaan työpaikkakäytön vakava ongelma.

► Tilastokeskuksen selvityksen mukaan Suomi on työpaikkakäytön kärkeä. Työntekijät kokevat tulevansa työpaikoilla kiusatuksi kaksi kertaa enemmän kuin Euroopassa keskimäärin. Läntisessä naapurimaassa Ruotsissa kiusaamista on selvityksen mukaan vain

neljännes Suomen luvuista.

Selvityksen tulokseen on suhtauduttava sikäli varauksin, että eri maissa ja kulttuurissa työpaikkakäytön saattaminen kokea eri tavoin. Se, minkä suomalaisen kokee työpaikkakäytössä, ei välttämättä muulla sellaiseksi koeta. Mutta joka tapauksessa Suomessa on aika kiinnittää kasvava huomiota työpaikkakäytämiseen, koska se on työssä viihtymisen kannalta keskeisimpiä ongelmia.

Työilmapiiriä nopeasti vahingoittaviin ilmiöihin on puututtava mahdollisimman nopeasti. Ongelmat ovat vaikeasti korjattavissa, jos niiden annetaan muuttua osaksi työpaikan tapakultuuria. Hyväksi ja myönteiseksi koettu työpaikan ilmapiiri vaikuttaa merkittävästi työn tehokkuuteen.